กะทือ

ชื่ออื่น ๆ กะทือป่า กะแวน กะแอน หัวทือ หัวอีทือ อีทือ เฮียวข่า เฮียวแดง เฮียวดำ

ชื่ออังกฤษ Zingiberia Zerumbeti Rhizoma, Martinique Ginger

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Zingiber zerumbet* Roscoe ex (L.) Sm.

วงศ์ ZINGIBERACEAE

ถิ่นกำเนิดและการกระจายพันธุ์ กระจายพันธุ์ทั่วไปในทวีปเอเชียเขตร้อน ประเทศไทยพบได้ทั่วไป

ส่วนที่ใช้ เหง้าแห้ง

1 เซนติเมตร

สารสำคัญ น้ำมันหอมระเหย 13% สารกลุ่ม diterpenes ที่สำคัญได้แก่ humulene 27%, zerumbone 37.5%

กลิ่น และรส รสขมขื่นปร่า

การใช้ตามภูมิปัญญา สรรพคุณยาไทย บำรุงน้ำนมให้บริบูรณ์ แก้ปวดมวนในท้อง แก้บิด ขับลม ขับปัสสาวะ

การศึกษาทางเภสัชวิทยา สารสกัดกะทือมีฤทธิ์ลดการบีบตัวของลำไส้เล็ก ต้านเชื้อแบคทีเรียที่ทำให้ท้องร่วง และต้านอักเสบ

ขนาดที่ใช้ งานสาธารณสุขมูลฐาน แนะนำให้ใช้หัวกะทือสดขนาดเท่าหัวแม่มือ 2 หัวย่างไฟพอสุก ตำกับน้ำปูนใส คั้นน้ำดื่ม แก้ท้องอืดท้องเฟ้อ จุกเสียดแน่นท้อง

บรรณานุกรม

https://www.dnp.go.th/botany/mplant/index.html

http://www.worldfloraonline.org/

คณะอนุกรรมการจัดทำตำราอ้างอิงยาสมุนไพรไทย ในคณะกรรมการคุ้มครองและส่งเสริมภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย. ตำราอ้างอิงยาสมุนไพรไทย เล่ม 2. กรุงเทพมหานคร: บริษัทอมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน), 2558.

เอกสารนี้จัดทำโดยคลินิกการประกอบโรคศิลปะ สาขาการแพทย์แผนจีนหัวเฉียว
ใช้เผยแพร่เพื่อเป็นวิทยาทานความรู้แก่ประชาชน